

Η ΔΙΑΒΟΛΑΠΟΘΗΚΗ

LE DIABLE ET MON DROIT,
HONNI SOIT QUI MAL Y PENSE.

ΤΟΜΟΣ Η΄.

Συνδρομή προπληρωτέα,
διὰ τοὺς ἐντός τοῦ Κράτ.
ἀνά 12 φύλλα Δραχ. 3

Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φύλλον
24. Φράγ. 7.

ΑΡΙΘ. 85.

Τιμὴ καταχωρήσεως, ἢ
γραμμὴ ὄβολ. παλ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται
ἐνταῦθα εἰς τὸ Τυπογραφ.
« Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ » ἢ
παρὰ τῷ Συντάκτῃ Κυρίῳ
Φ. ΟΔΔΗ.

ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ, 12 Μαρτίου 1864.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Ὅστις δεχθῆ ἀνεπιστρεπτὴ τὸν παρόντα ἀριθ-
μὸν θεωρεῖται Συνδρομητῆς δι' ὀλόκληρον τρι-
μηρίαν, ἤτοι διὰ φύλλα 12, καθότι εἰς τὸ ἐξῆς
τὸ φύλλον ὀφείλει ἐκδίδεσθαι τακτικῶς ἀπαξ τῆς
Ἑβδομάδος.

Η ΤΡΕΛΗ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ.

Ἦτανε νύχτα, κ' ἔρημη
Στῆς λύπης μου τὴν Κλίνη,
Μ' ἀγρυπνο μάτι ἀκλόουθαγα
Ἀγνόφωτη Σελήνη...
Ὅπου ἔτοιμη στῆ Θάλασσα
Ἦταν νὰ βυθισθῆ...

Τὸ Φῶς τῆς τὸ Οὐράνιο
Σ' ἐμένα ἀντανακλοῦτε,
Ὦ τὸ στερονό χαμόγελο
Ἐνός ποῦ μ' ἀγαποῦσε,
Ἀμὰ κ' Ἐκεῖνη ἐσθύστηχε
Ὅς εἶχε Ἐκεῖνος σβύστη.

Σκοτάδι ἄχαρο — Χρῶμα Θανάτου
Τῆ Γῆς ἐπέκπατε — ἀπάνου-κάτου

Σὰν τῆς Ὀρφάνειας ἢ ἀπελπησιᾶ,
Σὰν τῆς Χηρείας ἢ συφορᾶ...

Ποῖός εἶνε ὀπῶρχεται — μὲς τὸ σκοτάδι,
Λαμπρός σὰν Ἥλιος — ἀπὸ τὸν Ἄδῃ;
Γιατὶ ἡ λάμψη του — ἡ θεϊκῆ
Τὰ γνέριχ τ' ἄχαρα — δὲν μοῦ σκορπᾶ;

Κοντά μου σήμωσε — νὰ σὲ γνωρίσω —
Ὀϊμένα!! ὠρκίσθηρες — χρόνους ὀπίσω,
Ὅπως γιὰ πάντα σου — μ' ἐμὲ θὰ ζῆς.
ὦ! πὲς τί-σοῦ ἔκαμα — νὰ μ' ἀρηθῆς;

Ὀϊμὲ ἔτσι γλήγορα — ὀρκους, λαχτάρεις...
Ὅλα τὰ ἐξέχασες — γιὰ ἔρμαις τρομάρις
Θανάτου ἀπάντεχου! — καὶ δὲν πονεῖς
Ἦ' ἀφρησε ἔρημη — ἐμὲ στῆ Γῆς;..

Πάρεμε πάρεμε — στ' Ἄδου τ' ἀγνάρια,
Τσῆ ζωῆς παῦτε μου — τῆ μαύρη ἀγκάριχ.
Μὲ σένα ὁ θάνατος — εἶνε ζωῆ
Οὐράνια ἢ Κόλαση — μὲ σὲ μα' ἦ!..

Κ' Ἐκεῖνος ἀρηθῆκε — γιὰ μὲ τὸν Ἄδῃ.
Κ' εἶνε μ' ἐμένα κ' ἐμένα κ' ἐμένα
Και γὰ ἀπώρηχ — μ' αὐτὸ ὀράδι,
Ζῶ εὐτυχισμένη... ὡς σὰν Τρελῆ.

Τὸν ἔχω Σύμβουλο — στὰ βάσανά μου,

Παρηγοριόμου— σ' ὅ,τι συμβῆ.
Τὸν ἐμπιστεύεται— τυφλά ἢ καρδίᾳ μου,
Καί λένε οἱ ἀπλαγχνοί: Εἶνε Τρελή.

Μοῦπε μιὰ μέρα:— Μὴν ἀδικήσης
Τῆ μαύρῃ Ἑρτανήτῳ— ποῦνε φτωχῆ,
Κί εὐχαῖς γιὰ τὸ ἔθνος μας— θεὸν νὰ ἀποκτήτης.
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελή!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— τῆς Ἑρτανήτου
Πέτρα ὀχτὰ Φρούρια— νὰ μὴ γυγιθῆ!
Γιατί ἀτιμάζεις— τῆ Δύναμή σου!
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελή!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— μὴ οὐδετερώτης
Τῆς Ἰονίας— τὴν ἔρημη Γῆ!
Γιατί τῆ Φήμη σου— θεὸν ἀμυρωώτης!
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελή!

Μοῦπε μιὰ μέρα:— ἄς παύσῃ ἡ πάλη
Ποῦ τὴν Εὐρώπῃ— ἐπαπειλεῖ,
Γιατί ἡ ζήμια σου— θεὸν ἀν μεγάλη.
Τῶπα κ' οἱ Λόρδοι μου— μὲ λέν Τρελή!

Τώρα μοῦ λέει:— Ἄσε ἓνα Στέμμα
Ποῦ τὸ Συμφέρον— μόνον κοσμεῖ,
Καί ἄς σέ κυττάξουνε— μὲ οἴκτου βλέμμα,
Καί ἄς σέ κηρύξουνε— ὅλοι Τρελή!

Ο Κ. Κ. ΚΩΣΤΑΚΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΩΝ ΕΝΩΣΟΦΘΩΝ

Ἐκτακτὸς Συνεδρίασις.

Ὁ Πρόεδρος Μισθορρύφης ἀναγγέλει τὴν ἔλευσιν τοῦ
Κ. Κ. Κωστάκη.
(Τάραγμα Ἐνωσοφθικὸν τῶν παρευρισκομένων).
Ἄνδρες Ἐνωσοφθοί.

Ἄς μὴ σᾶς ταραξῆ ἡ ἰδέα τοῦ ἔρχομῦ τοῦ πρώτου
ἑλληνοσ ἀπεσταλμένου εἰς τὰ μέρη μας, ἡ Ἐνωσις, καλὴ
ἢ κακὴ, ἐγίνηκε, καὶ τὰ γεγόμενα οὐκ ἀπογίνονται, ἔ-
χουμε ὅμως ἀκόμη μιὰν ἐλπίδα, ὁ Κωστάκης ἐτότους
εἶνε αὐτὸς καὶ ἑκυτόν ἓνα διπλωματικὸν αἰνίγμα—
εἶδατε τι λέγουν αἱ ἐφημερίδες, εἶδατε τί εἶπε ὁ ἐπὶ τῶν
ἐνωσοφθῶν ἱερογῶς, καὶ τὸ κάτω τῆς γραφῆς, εἶδατε τί
λέγει καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος. — Αἱ ἐφημερίδες λέγουν— ὁ
Κωστάκης εἶνε ἓνα πρᾶγμα ὡς καὶ πρᾶγμα. — Ὁ
ἱερογῶς λέγει: Δὲν ἀναγνωρίζω τὸν Κύριον Κωστάκην
ὡς ἀντιπρόσωπον τῆς Κυβερνήσεως, μολονότι ἡ Κυβέρ-
νησις ἔχει δικαίωμα ν' ἀποστείλῃ ἐπίσημα, ἡμιεπίσημα
καὶ ἄσημα πρόσωπα ὅπου θέλει καὶ ὅταν θέλῃ.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις ἀφοῦ ἐσυμπέρανε ὅτι ὁ Κωστάκης τα-
ξιδεύει διὰ τὴν ὑγείην του, ἐπαρετίθηκε πάσης ἐπὶ τοῦ
Κωστάκη συζήτησεως — Ὁ Κωστάκης ὁμιλῶν περὶ τοῦ
ἑαυτοῦ του μᾶς λέγει — Δὲν ἔχω ἐπίσημον χαρακτῆρα,
ταξιδεύω en amateur πρὸς συλλογὴν εἰδήσεων, ἐντυ-
πώσεων καὶ συμβουλῶν κτλ. κτλ. ἡ ἀποστολή μου εἶνε
ἀπλουσιτάτη κτλ. κτλ. κτλ. λοιπὸν ἄνδρες Ἐνωσοφθοί,
ἐγὼ προτείνω νὰ τὸν δεχθῶμε ἐν πάσῃ ἐπισιμότητι,
γιατί ἓνα ἀπὸ τὰ δύο, ἢ ὁ Κ. Κ. Κωστάκης εἶνε πραγ-
ματικῶς ὁ Αἰς Γιάννης ὁ Πρόδρομος τῆς Μεταπολιτεῦ-
σεώς μας, (καὶ γιὰ τοῦτο ἡ φωνή του εἶνε φωνὴ βο-
ῶντος ἐν τῇ Ἐρήμῳ) καὶ τότε μᾶς συμφέρει νὰ τρέ-
ξουμε νὰ βαφτιστοῦμε εἰς τὸν Ἰουρδάνη τῆς Ἐνώσεως, ἢ
δὲν εἶνε τίποτε καὶ σὺν τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς
κάμῃ καὶ τίποτε, (Ἐπευφημῶμαι καὶ γέλως) εἰσέρχε-
ται ὁ Κ. Κ. Κωστάκης. Ὅλοι οἱ Ἐνωσοφθοί φωνάζουν
εἰσερχομένου τοῦ Κ. Κ. Κωστάκη. — Ζήτω ἡ Ἐνωσις!
καὶ μερικοὶ σιγαλὰ Κάτω ἡ Προστασία!

Τότε ὁ Κ. Κ. Κωστάκης ἐλεξε τάδε:

— Ἐλπίζω Κύριοι, ὅτι Ἐνωσοφθικῶς κρίνοντες, θέ-
λετε ἀναγνωρίσει ὅτι ἡ θέσις μου εἶνε λίαν δυσκόλιος
καὶ ἐπομένως ἔχω ἀνάγκην ὅλης μου τῆς περισεψέως
καὶ ὅλης σας τῆς ἀνοχῆς. Καίτοι μὴ περιβεβλημένος
μὲ ἐπίσημον χαρακτῆρα, οὐδὲν ἤττον, εὐθύνομαι δι' ὅ,τι
ἤθελεν ἐξ ἀπροσεξίας μου ξεφύγει (γέλως). Ἡ ἀποστο-
λή μεθ' ἧς μ' ἐτίμησεν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις εἶνε,
ὡς γνωρίζετε, ἀπλουσιτάτη, καὶ τίσον ἀπλῆ ὥστε
δὲν ἀξίζει τὸν κόπον περὶ αὐτῆς νὰ ἀσχοληθῶμεν, ἀλ-
λον σκοπὸν δὲν ἔχω ἢ νὰ συλλεξῶ ἀκριβεῖς πληροφο-
ρίας περὶ τῶν ἀναγκαιῶν τῆς ὠραίας ταύτης χώρας,
καὶ ἰδίως νὰ σημειώσω τὰς διαφόρους γνώμας ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τῆς ἐκλογῆς τῶν πληρεξουσίων, καὶ περὶ
τῆς Φρουρᾶς, τὴν ὁποίαν ὀφείλει ἐντὸς τοῦ Μαΐου μηνὸς
νὰ ἀποστείλῃ ἐνταῦθα ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις, τῆς ὁποίας
σεμνώνομαι ν' ἀποκαλοῦμαι ἄσημος ἀντιπρόσωπος. —
Εἰς τοῦτο καὶ μόνον περιορίζεται ἡ ἐντολή μου, καὶ ἐν-
τὸς τῶν ὁρίων τούτων εἶμαι ἀναγκασμένος νὰ σφιχθῶ
στενωτάτα. Ἐπιτρεψατέ μοι νὰ μὴν εἰσέλθω εἰς τὴν πε-
ρὶ Φρουριῶν συζήτησιν, οὐδὲ περὶ τῶν διωρηθέντων ἡμῖν
τηλεβόλων, λόγοι εἰς ἄκρον διπλωματικοὶ μοὶ τὸ ἀπο-
τρέπουσι.

Ὁ Μισθορρύφης Πρόεδρος ἀντεφώνησε — ἐν συνήψει
— τὰ ἀκόλουθα.

Μᾶς κηκοφαίνεται, Κ. Κ. Κωστάκη, ὅτι ἡ θέσις σου
εἶνε δυσκόλιος καὶ, συναισθανόμενοι τὸ βῆρος ὅλον τῆς
θέσεώς σου ταύτης, σοῦ εὐχόμεθα νὰ χωνεύσῃς ἐν ἀνέσει
πλὴν ὅ,τι ἐπιβαρύνει τὸν διπλωματικὸν σου Στόμαχον.
Ἄν ἡ ἀποστολή σου εἶνε ἀπλῆ καὶ τίσον ὥστε δὲν ἀ-
ξίζει νὰ τὴν συζητήσωμεν, ἄς τὴν ἀφίσωμεν διὰ τὴν
Ἐθνοσυνέλευσιν, καὶ ἐκεῖ σχολιάζεται ὅπως πρέπει. Ὅσον
ἀφορᾷ τὰ ἀναγκαῖα τοῦ τόπου μπορεῖτε νὰ ἀποτανήτε
εἰς τὸν ἐπὶ τῆς Καθαριότητος Δημοτικῶν Σύμβουλων καὶ
ἐξέτε παρ' αὐτοῦ ἕως ἐπιτέλει πληροφάνειαν. — Ὅσον
διὰ τὰς ἐκλογὰς, ἄς ἀπαρτιθῶμεν καὶ ἀπλουστερον. —
Τὸ δεκαπλέσιον τῆς πᾶσι ὑπαρχούσης Φρουρᾶς μᾶλλον ἢ
ἐξαρκέσει πρὸς τήρησιν τῆς Δημοσίας Τάξεως, καὶ περὶ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΠΛΗΡΟΦΑΝΕΙΑΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΠΛΗΡΟΦΑΝΕΙΑΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ ΠΛΗΡΟΦΑΝΕΙΑΝ

τιύτων δύνανται ιδιαίτερώς νά σᾶς πληροφορήσῃ ὁ Κ. Φαναρόπουλος. — Σᾶς συμβουλεύουμε νά μὴ παρασφίγ-
μαθε εἰς τῶν ὁρίων σας, διότι ἡμπορεῖ τὸ πολὺ σφί-
ξιμο νά σᾶς βλάψῃ. Ὅσο διὰ τὰ 7 τελεθόλα, ἀφοῦ σᾶς
τὰ ἐγάρσασαν, βάλτε τα ὅπου θέλετε εἰς τὴν πληρεξούσιον.
— Περὶ τῶν φρουρίων κἀμντε πολὺ καλὰ νά μὴ ἐπα-
σχοληθῆτε, διότι ἡ φωνή σας ὅσο μεγάλη καὶ ἂν ᾖ εἴ-
σὴν Οὐρανὸν δὲ φθάνει. (ἐπευφημῆσαι)

Ὁ Κ. Φαρδινόπουλος διατάχθη παρὰ τοῦ Προέδρου
νά τεθῆ εἰς τὰς διαταγὰς τοῦ Κ. Κ. Κωστάκη καὶ νά
τὸν ἀκλουθᾷ ὅπου πηγαίνει — τὴν ἐπιούσαν ἅπαντες
μετ' ἐκπλήξεως εἶδομεν τὸν Κ. Κ. Κωστάκη, ποδηγε-
τούμενον παρὰ τοῦ Κ. Φαρδινόπουλου, νά τρέχῃ τὰ ἄ-
νω καὶ τὰ κάτω τῆς Πόλεώς μας, πολλοὶ ἐσκανδαλι-
σθῆσαν βλέποντες τὸν soi-disant ἀντιπρόσωπον τῆς
Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως νά ἔχῃ ὡς Μέντορά του τὸν
Ἐνωσοφόρον Κ. Φαρδινόπουλον, καθὰ ὅμως ἐπ' ἐσχάτων
ἐπληροφόρηθημεν, αἱ ἐπισκέψεις των ἴσαν ὅλως ὑγειονο-
μικαί, διότι περιεφέροντο πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν Ἀγαθαί-
ων τῆς ὠραίας ταύτης χώρας.

ΟΙ ΜΑΣΚΑΡΑΔΕΣ.

Μασκαράδες! Μασκαράδες!

Τρέξετε ὅλοι νὰν τοὺς γδῆτε,

Σὲ μονάχα δυὸ βδομάδες

Εἴχετε νὰν τοὺς χαρῆτε,

φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μ' ἐτοῦτα,
φεύγουνε κ' οἱ Μασκαράδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα,
Πλὴν μᾶς μένουσιν συμφορὰ μας! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες,
Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια κ' ἄλλου εἶδους Μασκαράδες!

Γδῆς ἐκεῖνός ποῦ σὰν Γυναῖκα

Ζούλεψε νά μᾶς βαλθῆ,

Γδῆς ὅπισοθε ἄλλοι δέκα

Πῶς τὴν τρέχουν σὰν τρελοὶ!..

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ θὰ πᾶν οὐνε καὶ τοῦτα
Ποῦ ἐκτελοῦν οἱ Μασκαράδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα,
Πλὴν μᾶς μένουσιν συμφορὰ μας! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες
Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια κ' ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποῦ τὸ Διτόρο

Θελεῖ τάχα νά μᾶς κἀνῃ,

Πῶς περνᾷ τὸ Φόρο-Φόρο

Κοροδομένος σὰ ῥεπὸν!

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἡ τοῦτα
Φεύγουν κ' οἱ ἐκτελοῦν μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα,
Πλὴν μᾶς μένουσιν συμφορὰ μας! γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες
Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια, κ' ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποῦ ἐλεημοσύνη

Στοὺς φτωχοὺς, δεξιὰ ζερβὸν,

Ἰποκρίνεται πῶς δίνει,

Καὶ μετράει γιὰ τὴν καρφιά!..

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἡ τοῦτα,
Φεύγουνε καὶ οἱ ὑποκριτὰδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα,
Πλὴν θὰ μένουσιν σὸν Τόπο γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες
Ἄλλου εἶδους Καρναβάλια, κ' ἄλλου εἶδους Μασκαράδες.

Γδῆστε αὐτὸν ποῦ στολισμένος

Μὲ χερσάκια μετ' ἡ καπέλλο,

Ἐραστὴς χαριτωμένος

Κάνει μ' ὅλαις σας τὸν Μπέλλο

Φεύγουνε τὰ Καρναβάλια, καὶ μ' ἐκεῖνα καὶ μετ' ἡ τοῦτα,
Φεύγουνε καὶ οἱ Ἐραστάδες μετ' ἡ χάρτινη μπαρμποῦτα,
Μὰ θὰ μένουσιν σὸν Τόπο γιὰ ἀμέτρηταις βδομάδες
Οἱ χαριτωμένοι ἐκεῖνοι τῆς ἀγάπης Μασκαράδες!

Γδῆστε αὐτὸν ποῦ ἐνδ' ἴθι

Τῆ Βρεττανικῆ στολῆ,

Πῶς ἐμπρὸς πετάει τὸ στήθι

Πῶς ξεσέρνει τὸ σπαθί!

Εἶνε δίκην οἱ Μασκαράδες νά ἐκδικιῶνται μ' ὅλα τοῦτα,
Σὰν ἐφόρσαν καὶ οἱ Ἄγγλοι φιλελληνισμοῦ μπαρμποῦτα,
Σὰν προσμένουν νά περάσουν τοῦ Καρναβαλιῶ ἡ βδομάδες
Γιὰ νά φύγουν ὅχ τὸν Τόπο, καθαυτὸ σὰ Μασκαράδες!

Γδῆστε ἓνας ποῦ ἐνδυμένος

Σὰν τὸν Κυρ. Κ** Κωστάκη,

Περτατεῖ χειροκτωμένος

Μὲ ὀλόμαυρο μουστάκι!.

Γδῆστε, ποιὸς τὸν ἀκλουθᾷ ἀποπίοθε σὰ Σούτα;
Ἐνας τσ' Ἐνωσοφοβίας Μασκαρᾶς χωρὶς Μπαρμποῦτα!
Μήπως ἡ Ἐνωσις μᾶς φέρει πάλι ὅπισω τοὺς Φυγάδες,
Τὰ παλῆά μας Καρναβάλια, τοὺς παλῆούς μας Μασκα-
[ράδες;

Μασκαράδες, Μασκαράδες,

Εἶνε τώρα ἡ ἐποχὴ σας,

Καὶ ὁ δεινὰς καὶ τὰδες

Μασοτρᾶνε τὴν ἰσχύν σας,

Καὶ ἐγὼ σᾶς εἶμι φίλος καὶ σᾶς ψάλλω ὅλα ἐτοῦτα,
Περὶσσότερο ἐκτιμῶντας ὅσους ἔχετε μπαρμποῦτα,
Παρ' ἐκεῖνός ποῦ κάθε μέρα γιὰ τιμὰς καὶ γιὰ παρὰδες
Ξεμπαρμποῦτοτοὶ προβαίνουν εἰς τὸν Κόσμον Μασκαράδες.

Κύριε Συντάκτα,

Καταχωρίσατε σᾶς παρακαλῶ τὰς ὀλίγας ταύτας
λέξεις πρὸς προσωπικὴν μου ἰκανοποίησιν
Μετ' ἡ τῶν πολλῶν ἀποδοκιμασιῶν τὴν πρώτην
Γυναῖκα, κατὰ τὴν ἐσπερίδα τῆς, ἡμῶν καὶ ἐγὼ, τὴν ἀ-
ποδοκιμασὰ ὅμως ἐντός των ὁρίων τῆς μετροπολιτικῆς
καὶ εὐσχημοσύνης, τούτῃστι δι' ἀπλῶν σημειωμάτων καὶ
τοῦτο καθότι οὔτε ἡ ἀνατροπὴ μου, οὔτε ἡ Κοινωνικὴ
μου θέσις μοὶ ἐπιτρέπεται νά προστρέχω εἰς τὰ ἀγα-

μὲν ἐκείνη καὶ βάνουσα μέσα εἰς τὰ ὅποια πλείστοι ὄσοι κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν περιέπεσαν. Καὶ ὁμοίως ὁ Γρηγοράδης Κ. Μηλιαρέσης μανιωδῶς κατ' ἐμοῦ ἐπέτε-
θη οἱ ὕμνων, τὰς ὁποίας ἀπαξιώ, ἐπὶ τοῦ παρόντος, νὰ
σολιάσω.

Ἡ δὲ Κυρία ἐπιτροπὴ, ἐν ἣ εὐρίσκειται καὶ ὁ θεὸς
μου Κ. Ι. Γρηγοράδης, ἐξέλεξεν ἐμὲ καὶ ἄλλους δύο ἢ
τρεῖς ἵνα δώσῃ μοναδικὸν παραδειγμα τῆς ἀμερολήπτου
θεατρικῆς τοῦ αὐστηρότητος, ἐξοστρακίζων ἡμᾶς διὰ
παντὸς τοῦ θεάτρου. — Δὲν ἤθελα ποσῶς ἐπιστήσω
τὴν προσοχὴν μου εἰς τὰς θεατρικὰς ταύτας ἐκτελέσεις,
ὅν αὐταὶ ἦσαν πραγματικῶς δίκαιαι καὶ ἀμερολήπτου,
ἀλλ' ἴδωμεν πόσον δικαιοσύνης καὶ ἀμεροληψίας ἀπέ-
χουσι: Καὶ ὡς πρὸς τὸ πρῶτον: Πῶς ἡ αὐτὴ τιμω-
ρία νὰ ἐπιβάλληται εἰς νέον ἀπλῶς ἀποδοκιμάσαντα,
καὶ εἰς ἀνθρώπους ῥίψαντες ἀκαθαρσίας καὶ προσβλητι-
κὰ ἀντικείμενα ἐπὶ τῆς Σκηνῆς; Ὡς πρὸς τὸ δεύτερον:
Πῶς ἐνῶ ὁ Κ. Θεὸς μου εἶδε καὶ γνωρίζει πολλοὺς σφο-
δρότερον ἐμοῦ ἀποδοκιμάσαντας δὲν τοὺς τιμωρεῖ, τούλα-
χιστον ὡς ἐμὲ ἐτιμώρησε; Ἀλλ' ἐγὼ ὁ ἀνεψιὸς τοῦ
θεατρικοῦ Ἐπιτρόπου ἐπέπρωτο, ὡς ἄλλος Ἰσαὰκ, νὰ θυ-
σιασθῶ πρὸς παραδειγματισμὸν ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ βωμοῦ τοῦ
θεάτρου! Ἡ πράξις αὕτη μεγάλην ὄντως περιποιεῖ τι-
μὴν εἰς τὴν αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τοῦ Κ. Θεοῦ μου,
τοῦ μὴ φειδομένου, ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν θεατρικῶν κα-
θιχόντων του, οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἀθώου ἀνεψιοῦ του, ὡς δὲν
ἤθελε φεισθῆ οὐδ' αὐτοῦ τοῦ υἱοῦ του.

Ταῦτα πάντα θαυμασιῶς ἔχουσι, ἀλλ' ἐμὲ ποσῶς δὲν
μ' εὐχαριστοῦσι ἐπειδὴ, καὶ μὲ προσβάλλουσι καὶ μὲ κα-
ταδιόχουσι ἐνώπιον τοῦ Κοινῶ. Δι' ὃ διαμαρτύρομαι
κατὰ τῆς διαγωγῆς τοῦ Ἐργολάβου Κ. Μηλιαρέση, καὶ
κατὰ τῆς ἀδίκου καὶ προσωποληπτικῆς ἀποφάσεως τοῦ
Κ. Θεοῦ μου.

Κεφαλληνία, 8 Μαρτίου 1864. Ν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Μ. ΑΝΝΙΝΟΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν 6 τοῦ ἐδρεύοντος ἐξ αἰφνιδίου καὶ ὀξέως πάθους
ἀπεθίωσεν ἡ Κόμησσα Ι. Δαλλαδέτζιμα ἐγκαταλοιπού-
σα ἀπαρηγόρητον Οἰκογένειαν καὶ μέγα καινὸν εἰς Κοι-
νωνίαν, ἥτις ἠδυνήθη νὰ ἐκτιμήσῃ ὅλα τῆς τὰ προτε-
ρήματα καὶ τὰς ἀρετὰς, μεταξὺ τῶσων καὶ τῶσων, ἐν
μόνον νὰ ἀναφέρωμεν ἀρκούμεθα, ἡ μακαρίτις ἀπὸ τῆς
ἡμέρας τῆς χηρείας τῆς δὲν ἐξῆλθε εἰμὴ μίαν καὶ μό-
νην φορὰν τὴν πρώτην καὶ τελευταίαν τῆς ζωῆς τῆς,
καὶ ταύτην ἵνα ἀκολουθήσῃ ἐν μοναῖς Δικαίων τὸν πρὸ
δικαιοπραγίας προαποθανόντα τῆς Σύζυγον. — Γένοιτο!

Τὴν 9 ὀδεύοντος ἐτελεύτα καὶ ὁ ἀγαθὸς Πολίτης Π.
Δρακόπουλος, μίλις τὸ τριακστὸν τρίτον συμπληρώ-
σας ἔτος τῆς ἡλικίας του. — Ὄλη ἡ Κοινωνία ἐγνώρισε
τὸν καλὸν υἱὸν, τὸν προσφιλεῖ συγγενῆ τὸν εὐλαβὴν φί-
λον, τοῦ ὁποίου θρηνοῦμεν τὴν ἀπώλειαν, ὅσοι δὲ ὡς ἡ-
μεῖς ἠτύχησαν ἐκ τοῦ πλησίον νὰ τὸν γνωρίσωσι, δὲν δύ-
νανται ἢ ἐν συντριβῇ καρδίας καὶ ψυχῆς κατανεύξει ν'

ἀνακράξωσι: Γαίαν ἔχουσι ἑλαφρὰν Πανόραθε, Λιωνία σου
ἡ Μνήμη, ὡς αἱ ἀρεταὶ ἄς ἐπὶ γῆς ἐξεπροσώπηται!

ΦΕΡΑΙΝ—ΜΙΡΑΙΝ.

ΣΤΙΧΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΥΠΟ Ν. ΚΟΝΕΜΕΝΟΥ. 1864.

— Ἰπὸ τὴν μετρίφρονα ταύτην ἐπιγραφὴν ὁ μουσο-
τραφῆς Κ. Ν. Κονεμένος ἐδημοσίευσεν κατ' αὐτὰς ἐν Κερ-
κύρᾳ δύο ποιήματα τῶν ὁποίων ἡ χάρις καὶ ἡ ἀφέλεια, ἡ
πρωτοτυπία καὶ ἡ καλλιπέεια, τὰ καθιστοῦν ἀντάξια νὰ
καταταχθῶσι μὲ τὰς λοιπὰς ὠραίας ποιήσεις του — Καὶ
τῶ ὄντι. αἱ Δεκαεπτὰ, ἡ Πρωτομαγιά, ἡ Πρωτοπρωγιὰ,
τὸ εἰλεγιὸν πρὸς τὸν Σολωμὸν, ὁ Νεοαἰ. Λεπτός, ἡ
Συναπάντησις, καὶ τὰ ἐν τῷ παρόντι φυλλαδίῳ ἐμπερι-
χόμενα, Πόνος Μητρὸς καὶ τὸ Ναράρισμα, ἀποτελοῦν
ποικιλόχρονον καὶ εὐωδестаτὴν ἀνθοδέσμην, ἀξίαν νὰ κο-
σμίηται τὰ στήθη τῶν Μουσῶν. * *

— Κατ' αὐτὰς εἶδομεν ἀγγελίαν περὶ καθιδρύσεως Ἐ-
ταιρίας τεχνικῶν, καλὸν καγαθὸν τὸ ἔργον. Ἐπανερ-
χόμεθα.

— Παρακαλούμεθα ὑπὸ τῶν ΚΚ. Χριστοδούλου καὶ
Δημητρίου ἀδελφῶν Ἄννινο Καθαλιεράτο, νὰ κοινοποιή-
σωμεν ὅτι ὅσον οὕτω θέλουσι δι' ἰδιαιτέρου φυλλαδίου
ἀπαντήσῃ εἰς τὰ παρὰ τῶν ΚΚ. Ἀδελφῶν Ἰαζῆ δημο-
σιευθέντα ἐν τῷ ὑπ' ἀριθμὸν 82—83 φύλλῳ τῆς Δια-
ολαποθήκης.

— Ἀποταθέντες κατ' αὐτὰς πρὸς τὴν Θεατρικὴν
μας Ἐπιτροπὴν ὅπως χορηγηθῇ Ἐσπερις εἰς ὄφελος τῶν
πτωγῶν, ἡ Ἐπιτροπὴ, αὐτοεξαιρουμένη λόγῳ ἀναρμοδιό-
τητος, μᾶς ἀπέφηκεν ἀντὶ ἀπαντήσεως, μαντεύσατε τί;
Πιστοποιητικὸν καλῶν ἠθῶν καὶ εὐγενῶν αἰσθημάτων!!!
Εὐχαριστοῦμεν ὅθεν ἀπὸ καρδίας τὴν Θ. Ἐπιτροπὴν ἐ-
πιφυλακτόμενοι νὰ χρησιμευθῶμεν τοῦ πιστοποιητικοῦ
τῆς ἐν ὧρα χρείας.

— Μᾶς ἐτηλεγράφησαν ἐκ Παρισίων τὰ ἀ-
κόλουθα:

Κύριε Συντάκτα.

Σᾶς παρακαλῶ νὰ μοῦ καταχωρίσητε τὴν παρὰ πό-
δας παράφρασιν τοῦ ἐπιταξιοῦ τοῦ εὐεργέτου μου Jean-
Valjean, ἐπειδὴ ἡ τοῦ Κ. Ι. Ι. Σαλίση δὲν μοῦ ἀρᾶσει,
κί ἄς μὲ συμπαθήσῃ.

Παρίσιον 12 Μαρτίου 1864, ὧρα 1, 25 μ. μ.

Ἡ γί.η σασ
ΤΙΤΙΚΑ.

Κοιμᾶται ἂν καὶ ἔλαβε ἀείποτε ἐχθρὸν του
Τὸ πεπρωμένον ἐξῆσε· ὡς δὲ τὸν Ἄγγελόν του
Ἀπώλεσε, ἀπέθανε· εὐθὺν ἔλαβον δρόμον
Τὰ πράγματα ὑπέκριντα στῆς φύσεως τὸν νόμον.
Οὕτως ἡ νύξ ἀπέργεται ὡς ἡ ἡμέρα οὕγε,
Καὶ στὴν γαλήνην σταδίον ἡ καταγίς ἀνοίγει.

Ὁ Συντάκτης ΦΕΡΑΙΝΑΝΔΟΣ Φ. ΟΔΔΗΣ.

Ὁ Ἰπεύθυνος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δ. ΖΑΩΡΙΤΗΣ.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ 85.

ΤΗΣ ΔΙΑΟΛΑΠΟΘΗΚΗΣ.

Μᾶς κοινοποιεῖται τὸ ἐπόμενον :

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΜΑΣΚΑΡΑΔΑΣ

Ἐσσκεπασμένη καὶ δημοσιευμένη
ἀπὸ τὸν ὑποφαινόμενον.

Οἱ ποντικοὶ τῆς χώρας Ἀργυροστολίου συναχθέντες καὶ συσκεφθέντες, ἀπεφασίσανε νὰ κρεμάσουν' κ' ἐκεῖνοι ἓνα κουδοῦνι στὸ λακμὸ τοῦ Κυρίου Λασκαράτου, ἢ διαγωγῆ τοῦ ὁποίου, διαφορετικῆ ἀπὸ τῆ δικήτους, τοὺς ἐπιπλήττει καὶ τοὺς ἐνοχλεῖ. Ἄλλ' ἐπειδὴ κανεὶς ἀπὸ αὐτοὺς, οὐδὲ ὅλοι μαζὺ ἐνωμένοι δὲν ἐτολμούσανε νὰ ἐκτελέσουν τὸ σχεδιάτους, ἐνομίσανε πῶς, ὠφελοῦμενοι ἀπὸ τὴν κορίφωση τοῦ καρναβαλίου, σὰν ὑστερες ἡμέρες, ἐμπορούσαν' ἴσως νὰ κάμουμε τὴν ἀκόλουθη μασκαράδα, — νὰ φορέσουν τὴν προσωπίδα τῆς θρησκείας, καὶ, ὅλοι μαζὺ θρησκομπαρμπουτομένοι, νὰ πάνε στοῦ Δεσπότη νὰ τὸν παρακαλέσουν, ἐν ὀνόματι θρησκείας, νὰ βάλῃ ἐκεῖος τὸ κουδοῦνι τοῦ Λασκαράτου. —

Τὸ δεύτερο τοῦτο ἔπραξε ν' ἀρέσῃ, καὶ παμψηφεί νὰ περάσῃ στῶν ποντικῶν τὸ συνέδριον, ἐπειδὴ τοῦτο τοὺς ἐλευθέρωνε ἀπὸ τὴν εὐθύνη, τὴν ὁποίαν ἤθελε τὴν πάρει ὅλην ἀπάνητου ὁ Δεσπότης, γιὰ τὸν ὁποῖον ἐκεῖνοι δὲ δύνουν ἓνα λεφτό. Ἐγίνε ἀκολούθως καὶ τὸ πρῶτο βῆμα πρὸς τοὺς περὶ τὸν Δεσπότην, ζητώντας ὑποστήριξη καὶ βοήθεια σὲ τούτην τὴν ἐπικίνδυνη μασκαράδα· ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Δεσπότην ἐσυμβουλέψαν' τοὺς ποντικούς νὰ ἡσυχάσουνε. « Οἱ ἄνθρωποι, λέει, καμομένοι τώρα προσεχτικώτεροι ἀπὸ τὴν ἀπάτην ὅπου τοὺς ἔγινε τὰ 1856, δὲν εἶναι πουλιὸ τόσο πρόθυμοι νὰ συνδράμουν κλειστὰ τὰ μάτια σὲ τέτοια πράγματα. . . »

Ποντικοὶ φίλτατοι — Ἐγὼ, μόνον ὅπου ἡ μασκαρά-
δασας ἀπέτυχε, θέλει σὰς θεωρήσω πάντα σὰ μασκαρά-
δες· καὶ μόνον μοῦ κακοφαίνεται πὺ δὲ σὰς ξέρω κατ'
ὄνομα ἓναν-ἓνανε, γιὰ νὰ σὰς πῶ καθενὸς τῆ χάρεσας·
ἐπειδὴ πρέπει κα' ἔχετε ΧΑΡΕΣ, μιὰ φορὰ πὺ μι-
σατε ἐμέ. Ἐλάτε ἄμω ἐμπρὸς, νυχτερίδες τοῦ σκότους

καὶ τῆς ἀπάτης, κ' ἐγὼ θέλει σὰς κάμω καὶ τώρα ἐκεῖνον
πὺ σὰς ἔκαμα πάντα, « θέλει σὰς κάμω νὰ μεταγνώ-
» σετε. »

ΑΝΔΡ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΣ.

Σ. Σ. Λαβαίνουμε ἀφορμὴ ἀπὸ τὴν ἄνωθε Μασκα-
ράδα γιὰ νὰ ποῦμε καίμεις εἰς τοὺς Ταρτούρους τοῦ
τόπου ὅπως ἤθελ' εἶνε πλέον καιρὸς νὰ παύσουνε σπρί-
χνοντας τὴν Κοινωνίαν πρὸς τὰ ὀπίσω, γιὰτὶ παθαί-
νουνε ἐκεῖο πὺ θὰ πάθενε ὅποιος ἤθελε φαντασθῆ νὰ
σταματήσῃ μὲ τὸ χέριτου τὴν ὁρμὴν Συδουροδρόμου·
δὲν γνωρίζουμε τὴν καθαυτὸ αἰτία τῆς ἀνωειρημένης
Μασκαράδας, ἀν ὁμως ἐγίνηκε ἐξ αἰτίας τοῦ Σχολείου,
τότε, ἐπιφυλαττόμενοι νὰ ἐπανέλθουμε εἰς τὸ ἀντικεί-
μενο, συγχαίρομαστε ὡς τόσο αὐτὸ, σὰν πρᾶγμα πὺ
κατατρέχεται ἀπὸ Μασκαράδες, καὶ ἐπομένως προουδέ-
σιμο.

Ὁ Κύριος Ἀνδρέας Λασκαράτος εἰδοποιεῖ ὅσους ἀπὸ
καιρὸν εἰς καιρὸν τοῦ ζητοῦν τὰ γραφθέντατου, ὅτι, εἰς
τὸ ἐμπόριον τοῦ Κυρίου Παύλου Κομποθέκτρα πολοῦνται,
Τὰ Μυστήρια τῆς Κεφαλονιάς.

Ὁ Λύχνος.

Ἡ Καταδρομὴ ἐξαιτίας τοῦ Λύχνου.

Sofferenze e Osservazioni nelle prigioni di Cefalonia.

— Ὁ Κύριος Κ. Χ. ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΣ μᾶς ἐπλή-
ρωσε, καὶ προσεχῶς θέλομεν καταχωρίσει καὶ ἀρθροῖδιόν
του τὸ ὁποῖον ἔνεκεν τοῦ στενοῦ τοῦ φύλλου δὲν δυνά-
μεθα σήμερον νὰ δημοσιεύσωμεν.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩ ΔΙΟΡΘΩΣΕ.

Εἰς τὴν ἀπριλίον τοῦ Ἀνατολικοῦ Διηγήματος ἀριθ-
θμὸς 84, σελίς 394 ἀντὶ Βασιλεὺς τῆς Περσίας, δια-
βαλε Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας.

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Η ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ 53.Υ1.Φ1.0076